

Un parrup

(ALDC, VI, P 53. Un parrup)

El 'so monòton i característic que fa el colom per a atreure la seva parella' es basa generalment en una onomatopeia imitadora d'aquest so. Pot tractar-se d'una onomatopeia directa: *aürs* 45, *grugrú* 115, *gurú* 113 ("Fa gurú gurú"), potser *baruma* 23, *sussussú* 190. Però més freqüentment constitueixen deverbals referits a l'esmentat so: *parrup*, de *parrupar*; *marruc* 71, de *marrucar*; *rumbeig* i *rumbit* 163, 172, 179, de *rumbar*, amb el der. *rumbada* 171 (pron. [rumb'a]); *gorgol* (var. *gorgull* 135, der. *gorgolada* 89), de *gorgolar*; *gargaleig* 118, de *gargalejar*; *currucar* [m.] 184, del verb *currucar; *cucurreig* i *cucurruig* 165, de *cucurrejar*; *currucutejada* 180, 186 i *cucurrutejada* 149, de *currucutejar*; l'interferit *currucuteo* 187, de *currucuteiar; *cucalix* 157 i *cocoritx* 159, de *cuculetjar*; *runit* 140 i *runada* 121, de *runar*; *racú* 14, de *racular*, var. de *rocolar*.

Els deverbals poden referir-se a sons propis d'altres animals: *grunyit* 127, 129, de *grunyir*; *udol* 145, de *udolar*; *bramul* 73, 82, de *bramular*.

Altres mots són de caràcter no específic: *cant* 91, 98, de *cantar*; *remuc* 107, 141, de *remugar*; *ronc* i *ronquet* 12, de *roncar*, amb l'interferit *ronquít* 143.

La rica variació de formes no ha provocat àrees d'una certa extensió; la notable absència de significants, remarcable en el cas dels mots interferits (*arrullar*, *surear*, *tubar*), contrasta amb una major presència del verb (veg. mapa 930). Notem *ronc* sobretot en cat. central i sols una ocurrència

del normatiu *parrup*, *gorgol* en rib., *cucurreig* i var. en val., juntament amb *rumbeig*.

Cal recórrer als comentaris del mapa 930.

Són mots normatius *parrup*, *marruc*, des del DOrt, 1917; *corruqueig*, des del DIEC₁, 1995.

